

imod konsekvenserne af det, der ville komme til at ske. Desværre fik vi fuldstændig ret.

Man kan sige, at det er sådan, at en ulykke sjældent kommer alene, og der var vel to ting, der trådte i kraft næsten samtidig. Den ene var grundtaksmodellen, og den anden var, at vi fik en borgerlig regering støttet af Dansk Folkeparti. Det er vist det, man med sociale termer kalder at være samspilsramt, når man bliver udsat for sådanne to ting på én gang.

Jeg vil gerne erkende, at når man så samtidig får en regering, der i den grad drokler ned for den offentlige økonomi og strammer til, som regeringen har gjort med støtte fra Dansk Folkeparti, er det klart, at grundtaksmodellen lige præcis passer til det, man nu skal i gang med. Den er det mest virksomme instrument, der nogen sinde er opfundet til at sænke de sociale udgifter, og sådan har den også virket.

Hvordan gør man så det i praksis? Jo, det ene er, at når én melder sig, som har brug for et tilbud, så går der i dag langt, langt længere tid, inden den sindslidende, inden den hjemløse, inden den handicappede, inden det barn, der har brug for en anbringelse, får sit tilbud. Det sparer man penge på. Og det er klart, at hvis man ser socialpolitikens succes afhængigt af, hvor lidt man kan slippe af sted med at betale, som den nuværende regering og Dansk Folkeparti jo gør, har det jo på den måde været en succes – det, at man nu har fået et instrument, der hedder meget lang ventetid, betyder, at man kan spare penge.

Det er også derfor, jeg synes, at mange af ordførerne holdt fantastisk systemorienterede indlæg – specielt Venstre og De Konservative – der byggede på, at alt, hvad der var godt for systemet, var socialpolitisk godt. Det er da ikke godt for de mennesker, der skal vente langt, langt længere tid på et tilbud – sagt til Venstres, De Konservatives og Dansk Folkepartis ordførere.

Det andet, der går igen i de tilbagemeldinger, vi har fået, er, at det her, som også fru Tove Videbæk gjorde opmærksom på i sin ordførertale, betyder en systematisk indskrænkning af tilbud. Vi er altså i en situation, hvor alle ikkehandicappede, ikkeudsatte grupper tilbydes frit valg på alle hylder, mens der for de mest sårbare grupper, vi har i samfundet, dem, der allermost har brug for, at der er forskellige tilbud, er opfundet en model med det her, der indsnævrer tilbudde-

Hvorfor gør den det? Fordi økonomien spiller så dominerende en rolle, at det jo ikke alene er Ribe Amt, der er i færd med at samle handicappede på centralinstitutioner, den præcis samme bevægelse er i gang i Storstrøms Amt, den præcis samme bevægelse er i gang i Vestsjællands Amt.

Det vil sige, at de af os, der har brugt mange år på at kæmpe for, at handicappede skulle have et liv så tæt på det normale som muligt, nu kan iagttage, at vi er tilbage ved de store centralinstitutioner med grundtaksmodellen plus den borgerlige regerings økonomi som hovedinstrumenterne i det.

Det er ikke en social jubelhistorie, det er det modsatte. Derfor underer det mig egentlig lidt, at der er så stor begejstring blandt ordførerne over den tilbagegang, som vi altså oplever.

Den tredje konsekvens har jeg redegjort for: bureaukratiet. Jeg blev så glad, da jeg modtog den her blå pjece fra regeringen i Venstres farve, der hedder »Mindre bureaukrati – helt enkelt!«, og jeg tænkte, at når man slår op i den, så er det klart, at det første, man støder på, er, at nu skal grundtaksmodellen afskaffes. Men nej, jeg læste den igen og fandt det ikke, og det synes jeg er underligt, for regeringen ved jo godt, at det bedste ønske fra kommuner og amter er at få afskaffet det her bureaukrati. Så skriver man lidt om nogle småting, som reelt ingen betydning har, i en pjece. Det er da lidt underligt, når man nu selv har bedt om input udefra, og det, man fik at vide, var: Afskaf den grundtaksmodel af bureaukratiske grunde.

Det fjerde, jeg vil pege på, er retsikkerheden, som man har tegnet for de her grupper. Det er usikkert, hvem der træffer afgørelse, det er usikkert, hvem man skal klage til. Alene den lange ventetid er i sig selv med til at forøge retsikkerheden for de mest sårbare grupper, vi har.

Jeg vil derfor runde af med at sige, at jeg synes, det ville klæde Folketinget at påtage sig sit ansvar over for de allerdårligst stillede grupper, vi har. De er ramt af to ulykkelige begivenheder på én gang, en grundtaksmodel og en borgerlig regering. Derfor går det så skidt for dem, som tilfældet er i øjeblikket.

Kl. 14.10

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.